

El govern de transició de l'àrea metropolitana pressiona el Parlament

- Barcelona i els 35 municipis del seu entorn es consorcien a l'espera d'un blindatge legislatiu
- Hereu diu a la Generalitat que "prengui nota" del pacte i Trias vol la presidència fixa per a la capital

Si desitja veure el gràfic en PDF faci un clic a la imatge.

MÉS INFORMACIÓ

[Una oficina de 170.000 euros](#)

ALBERT OLLÉS
BARCELONA

El futur govern de l'àrea metropolitana de Barcelona té el llast del passat i està condicionat pel present. Una espècie de jeroglífic que reflecteix les dificultats amb què està topant el procés de recuperació de l'organisme abolit l'any 1986 per la Generalitat presidida per CiU, al·legant que s'havia convertit en un contrapoder dels ajuntaments socialistes, amb el llavors alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, al capdavant. Al cap de dues dècades, la capital i els 35 municipis del seu entorn van constituir ahir el consorci que pilotarà la transició cap al nou govern del territori en el qual viuen més de la meitat dels catalans, en un intent explícit de pressionar el Parlament i la Generalitat perquè desbloquegin l'aprovació de la llei que ha de blindar aquest ens.

El consorci dóna un encaix jurídic comú a les tres entitats metropolitanes sorgides després de la desaparició de l'antiga corporació --la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), l'Entitat Metropolitana del Transport (EMT) i l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient (EMT)-- i serà l'ens

encarregat d'estudiar i de debatre els reptes estratègics de la zona. L'aprovació de la iniciativa va ser votada el 29 de gener passat per tots els partits polítics amb representació en els organismes metropolitans, excepte el PP, i la posada de llarg d'ahir va ser interpretada com "un nou pas endavant" per l'alcalde de Barcelona i president del consorci, Jordi Hereu.

AVANÇ EN PARAL·LEL

"Es tracta d'un avanç en paral·lel a l'elaboració de la nova llei, cosa que li afegeix força. Em sembla que és un bon exercici de rodatge de cara al dia en què comptem amb el marc legislatiu que ens institucionalitzi de manera definitiva", va afegir. Tot i demostrar la seva prudència habitual, Hereu va enviar un missatge clar al tripartit català de govern (PSC, ICV-EUiA i ERC) i a la resta de grups del Parlament perquè no dilatin més un procés que amenaça d'eternitzar-se: "Les forces polítiques que impulsen la reordenació territorial inclosa a l'Estatut hauran de prendre nota de la unitat assolida amb aquest acord".

Una frase que evoca l'enfrontament del passat --superat en part amb l'entrada de CiU el 2007 en el govern de les entitats metropolitanes-- i les reticències del present. I és que el gran potencial demogràfic i econòmic de l'àrea metropolitana segueix sent el seu principal enemic davant la resta de Catalunya i la Generalitat, amb independència del color polític que mani a la plaça de Sant Jaume.

El president del grup municipal de CiU a Barcelona, Xavier Trias, va exemplificar a la perfecció aquesta realitat ambivalent. Per una part va mostrar la seva "aposta clara" per recuperar el govern metropolità. "Tots hem après amb el temps què s'ha de fer i què no, de manera que ara hem rectificat i coincidim en la idea que el nou organisme no pot ser un contrapoder que lluiti per competències de la Generalitat. Les dues administracions han de col·laborar des del respecte, i potenciar-se de manera conjunta".

SOSPITES CONVERGENTS I

per l'altra, va exigir que, tal com ha passat fins ara, l'alcalde de Barcelona sigui, *de facto*, el president de la futura corporació. Una reclamació que es basa en les sospites dels convergents que, davant la possibilitat que el PSC perdi l'alcaldia de Barcelona el 2011, els socialistes --que dirigeixen la majoria dels ajuntaments metropolitans-- deixin la porta oberta a l'elecció per a aquest càrrec d'alcaldes d'altres ciutats.